

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6Co/33/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210428  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512210428.3

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava 811 09, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava 811 09, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07. októbra 2014, č.k. 7C/296/2012-121, v senáte jednomyseľne, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Uviedol, že navrhovateľ podal opätovný návrh, aby súd konanie prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Súd preskúmal návrh navrhovateľa na prerušenie konania a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľ vo svojom návrhu neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestranne a bez prietahov. Navrhovateľ ničím neodôvodnil, ako zákonný sudca môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosť o tom, že sudca bude postupovať nestranne a nezávisle. Okresný súd poukázal na § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Možnosť prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. neprichádza do úvahy, pretože v zmysle § 7 ods. 2 O.s.p. v spojitosti s § 25 ods. 4 zákona č. 514/2009 Z.z., má príslušný okresný súd právomoc riešiť predmetný spor a v súčasnosti neprebíha žiadne iné konanie, od výsledku ktorého by bolo rozhodnutie súdu závislé, resp. sa nerieši otázka, ktorú tento súd nie je oprávnený riešiť. Navyiac, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012, č.k. 4Nc/337/2012 - 11 bolo o námietke zaujatosti právoplatne rozhodnuté a toto rozhodnutie je vykonateľné a pre súd záväzné a bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Možnosť súdu prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. vzniká len vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Takouto otázkou môže byť len rozhodnutie o takej skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a nie vo veci týkajúcej sa ústavnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Samotné podanie ústavnej sťažnosti a tvrdenie navrhovateľa o porušení jeho základných práv bez ďalšieho nezakladá žiadny právny následok so začatými súdnymi konaniami. Súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.04.2013, č.k. I.ÚS 250/2013 - 10, v ktorom sa uvádza, že podľa platnej právnej úpravy konania pred všeobecnými súdmi, postupov a judikatúry všeobecného súdnictva sú ich závažné procesné pochybenia

dôvodom na podanie dovolania /IV.ÚS 26/4, IV.ÚS 201/04. Pokiaľ teda navrhovateľ tvrdí, že krajský súd na námietky neprihliadal a napadnutými rozhodnutiami rozhodol zjavne neodôvodnene, mal právo podať proti nim mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Rovnako rozhodoval ústavný súd aj v obdobných veciach - nález ÚS I. 254/2013 - 10 zo dňa 30.04.2013, I. ÚS 261/2013 - 10 zo dňa 29.05.2013, I. ÚS 264/2013 - 10 zo dňa 29.05.2013. S poukazom na uvedené okresný súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Považoval ho za nepreskúmateľné, s poukazom na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.05.2006, sp. zn. III. ÚS 25/06. Nesúhlasil s tvrdením okresného súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania podal spolu s ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O.s.p. aj napriek názoru Krajského súdu v Trenčíne v prejednávanej veci, keďže v skutkovo a právne rovnakých iných veciach Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov okresných súdov. S vedomím, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí, pre rozpor s rozhodovaním iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené, až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke neustrannosti súdu a osoby sudcu. S poukazom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu, je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne potvrdiť.

Okresný súd v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa na prerušenie konania dospel k správny skutkový záverom a vec správne právne posúdil. Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v § 157 ods. 2 O.s.p. v spojitosti s § 167 ods. 2 O.s.p., preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu stotožňuje a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Zároveň k dôvodom odvolania navrhovateľa považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a) - g) O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Odvolací súd podrobil preskúmaniu navrhovateľom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a g) O.s.p., že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom v § 167 ods. 2 v spojitosti s § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že zákonné kritériá odôvodnenie súdneho rozhodnutia spĺňa, je vecne správne a úplné, pričom súčasne považuje za potrebné dodať, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí obsahovať odpoveď na všetky otázky, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. V tomto smere je teda odvolacia námietka nedôvodná.

Odvolací súd sa taktiež zaoberal tvrdením navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané vylúčeným sudcom. V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok,

že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námietka navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.).

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prejednávaná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. Stanislave Miklánkovej, ktorá uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19. októbra 2012, č.k. 4NcC/337/2012-11 nebola vylúčená z jej prejednávania a rozhodovania v tejto veci a ktorá ako zákonný sudca následne rozhodla o návrhu na prerušenie konania.

Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany navrhovateľa dospel k záveru, že na strane zákonnej sudkyne nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ju v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci, k účastníkom konania ani ich zástupcom. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadne skutočnosti predstavujúce dôvod na vylúčenie tejto sudkyne a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietanej sudkyne, nemôžu byť ani úvahy navrhovateľa založené na skutočnosti, že okresný súd svojim nesprávnym úradným postupom zapríčinil vznik škody na strane navrhovateľa, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietanej sudkyne k účastníkom a k prejednávanaj veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jej nestranné rozhodnutie. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku navrhovateľa ako nedôvodnú.

Na základe uvedených skutočností je okresný súd povinný v prejednávanaj veci ďalej konať na základe jeho povinnosti zabezpečiť spravodlivosť v zmysle § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že navrhovateľ preukázateľne podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlúčení pôvodne konajúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., keďže otázka, či je pôvodne konajúci sudca vylúčený z dôvodov uvádzaných navrhovateľom aj v ústavnej sťažnosti, bola v prejednávanom prípade právoplatne vyriešená postupom podľa § 14 a nasledujúcich O.s.p. Preto prípadné prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4NcC/337/2012-11 nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu bez existencie odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia zákonným dôvodom na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Za právne nevýznamné považoval poukazy navrhovateľa v odvolaní na rozhodnutia iných súdov týkajúce sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.